

Loetje boek

Illustraties: Roxanne Monsanto · Tekst: Pierre Carrière

Wer hier vandaan, op het eiland Senang, woont Loetjoe.
Vandaag is een bijzondere dag, want hij is jarig!
'Hiep, hiep?' roept zijn moeder.
'Hoera! Hoera! Hoera!' schreeuwen zijn vriendjes en vriendinnetjes.
Mama zet een grote taart op tafel.
Daarop staan vier brandende kaarsjes.
Loetjoe is blij met zijn cadeaus.
Vooral met de voetbal die hij krijgt van zijn vriendin Tjinta.
Maar hij heeft niet zo'n zin in taart.
Hij heeft vandaag last van zijn buik.

Loetje is heel erg moe.
Toch kan hij niet slapen.
Het was een leuke verjaardag, maar hij heeft nog steeds
dat rare gevoel in zijn buik.
Is hij ziek? Nee, het is iets anders.
Het komt door morgen.
Dan kan hij niet lekker spelen met zijn vrienden.
Morgen moet hij ergens heen.
Naar een plek waar hij nog nooit is geweest.
Loetje moet morgen voor het eerst naar school.

W

eel plezier lieverd.'

Mama geeft Loetjoe een knuffel en een dikke kus.

'Ik kom je straks weer ophalen hoor!'

Dan loopt ze weg.

Loetjoe zwaait net zo lang tot hij haar niet meer ziet.

De zon staat al hoog boven de Koyubirivier, die glinstert in de verte.

Daar zit hij dan.

Andere kinderen lopen allemaal naar de school.

Dan gaat hij ook maar.

Wat moet hij anders?

H

‘Hallo, hoe heet jij?’ vraagt een mevrouw bij de ingang van de school.

‘Ik... ik ben Loetjoe,’ zegt hij zacht.

‘Ah, Loetjoe! Het is vandaag jouw eerste dag op school hè?’

‘Ja mevrouw,’ fluistert hij bijna.

‘Kom maar met mij mee, dan breng ik je naar jouw klas.’

De mevrouw pakt Loetjoes hand en samen lopen ze door een lange gang.

‘Hier is het. Ga maar gauw naar binnen.’

De juf is al aan het voorlezen.’

Oei, wat veel kinderen bij elkaar.
Loetjoe kent er niet eentje van.
En wat zijn ze stil. Dat moet zeker van de juf.
Ze vertelt over de Canyons van Weleer, het gebied tussen
de bergen en de zee, waar Loetjoe woont.
'Vroeger was ook hier de zee,' zegt ze.
Loetjoe denkt aan zijn vrienden.
Die zijn vast aan het voetballen.
Hij moet de klas in, hij moet... maar hij durft niet.
Loetjoe heeft nog steeds dat vervelende gevoel in zijn buik.
Het voelt alsof hij een steen heeft opgegeten.
Zachtjes sluipt hij weg.

Lees het verhaal verder in Loetjoeboek!

© 2016 Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 9789492190253